

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

בבא מציעא דף לח.

המפקיד פירות אצל חברו, והם הולכים ונאבדים, מה יעשה?

יותר מכדי חסרונם	בכדי חסרונם ¹	לת"ק
לר' יוחנן: מוכר לרב נחמן: אינו מוכר ³	לא ימכור ²	
מוכר - מפני שהוא כמשיב אבידה		לרשב"ג

המפקיד פירות אצל חברו והרקיבו יין והחמיץ שמן והבאיש דבש והדביש, מה יעשה?

כשממשיך להתקלקל יותר	כשעומד בקלקולו ולא מתקלקל יותר	לר' מאיר
מוכרן בבית דין	לא ימכור	
מוכרן בבית דין	מוכרן בבית דין ⁴	לרבנן

בבא מציעא דף לח:

האם מורידים קרוב הראוי לירש לנכסי שבוי ושמין לו כאריס או לא מורידים?

בלא שמעו בו שמת	בשמעו בו שמת	לרב ורב ששת
אין מורידים ⁵	מורידים	
מורידים ⁶	מורידים	לשמואל ורבא ולרב נחמן

נכסי שבוי באופנים דלהלן מה דינם?

רטושים - שהלכו ולא יודעים לאן הלכו	נטושים - לא שמעו בו שמת	שבויים - ששמעו בו שמת	לתנא קמא
מוציאים אותן מידו	מוציאים אותן מידו	אין מוציאים מידו ⁷	
מוציאים אותן מידו	אין מוציאים מידו	אין מוציאים מידו	לרשב"ג

¹ רש"י מפרש כדרך שאר תבואות. ותוס' (בד"ה מחלוקת) פירשו, שנחסר בחודש וחדשים יותר ממה שרגיל להחסר עד אותו זמן, והמחלוקת כשעלה כדי חסרון של שנה שלמה בחודש וחדשים.

² ולרב כהנא הטעם משום רוצה אדם בקב שלו מתשעה קבין של חברו. ולרב נחמן בר יצחק משום שיש לנו לחוש שמא עשאה המפקיד תרומה ומעשר על מקום אחר.

³ כי יש לחוש שמא עשה אותם תרומה ומעשר וכו'.

⁴ ועושה כן מפני תקנת הקנקנים שלא יתקלקלו מחמת מה שמקולקל בתוכם (כי מצד המאכל אם לא מתקלקל יותר אין טעם למוכרו). ומחלוקתם האם חששו להפסד מועט של קנקנים או לא, דלר"מ לא חששו ולרבנן חששו.

⁵ דיש לחוש שמא יפסיד אותם, ולא יזבל את הקרקעות, אלא יזרעם תמיד ויכחישם, כיון שאינו רוצה להשקיע בהם, דשמא יצאו מידו חזרה כשיבוא השבוי, ולכן רק אוכלם תמיד.

⁶ דכיון שהדין הוא ששמים לו כאריס, ואינו מפסיד אם יבוא הקרוב, לכן לא מפסיד את הנכסים.

⁷ כך לשון הברייתא, וכתבו התוס' (בד"ה היורד) דה"ה שמורידים אותו לכתחילה. וכן הדין הוא שאם שמע שהבעלים ממשמשים ובאין וקדם ותלש כל הפירות ואכל הרי זה זריז ונשכר, דאם לא היה תולשם היה מקבל רק כאריס, ועכשיו הרויח את הכל.